

Αγαπημένε μας φίλε και συμμαθητή Γιάννη,

Τα 6 χρόνια που περάσαμε μαζί στα Ανάβρυτα ήταν ένα μικρό μόνο διάστημα μέσα στα 70 χρόνια της μέχρι σήμερα ζωής μας αλλά ένα διάστημα που αποδείχθηκε καθοριστικό και με πολύ μεγάλη επίδραση στην μετέπειτα πορεία μας.

Αυτά τα 6 χρόνια χρησίμευσαν στην διαμόρφωση στέρεων και χρήσιμων δομών στον χαρακτήρα μας και δημιούργησαν άρρηκτους δεσμούς φιλίας μεταξύ μας.

Παρά την απομάκρυνσή μας, μετά το σχολείο, με τους διαφορετικούς δρόμους που ακολούθησε καθένας μας, παραμείναμε δεμένοι όπως τότε.

Παρ' όλες τις υποχρεώσεις σου, σπάνια θα έλειπες από τις συναντήσεις των συμμαθητών και πριν λίγο καιρό που ιδωθήκαμε μου έλεγες «Πότε θα βρεθούμε πάλι οι συμμαθητές; Κανόνισε κάτι εσύ ή ο Ανδρέας, που έχετε περισσότερο χρόνο, για να τα πούμε από κοντά».

Και να που τελικά έκανες εσύ το προσκλητήριο και βρεθήκαμε σήμερα όλοι εδώ αλλά για άλλο λόγο.

Εσύ, πλέον, θα τα λες εκεί επάνω με τον Σταμούλη, τον Βιδιάνο, τον Παναγιώτη, τον Βάιο και τον άλλο Γιάννη της τάξεώς μας που προηγήθηκαν.

Εμείς θα σε θυμόμαστε πάντοτε για την αγάπη και το ενδιαφέρον που μας έδειχνες και τον καλό λόγο που είχες για καθέναν μας.

Για τον εαυτό σου δεν έλεγες πολλά.

Αλλά, από το πόσο φωτιζόταν το πρόσωπό σου, όταν σε ρωτούσαμε για τις κόρες σου, καταλαβαίναμε την σημασία που είχαν για σένα.

Καλό σου ταξίδι αγαπημένε μας συμμαθητή.

Και καλή παρηγοριά στην αγαπημένη σου Μαρία και στις κόρες σας.